A°. 1843. N°. 85.

ARNHEMSCHE COURANT.

De prijs dezer Courant, die geregeld vijfmaal 's weeks wordt uitgegeven, en wel op *Zondag*, *Dingsdag*, *Woensdag*, *Donderdag* en *Zaturdag*, is ƒ 5 in de drie maanden.

ZONDAG 30 APRIL.

De prijs der Advertentiën is, van *een* tot *vijf* regels ƒ 1.00, en voor elken regel daarboven 20 centen, behalve 35 centen zegelregt, voor elke plaatsing.

Verslag der centrale afdeeling.

[illegible]en uit de handen onzer wetgevende magt komt, ziet er gewoonlijk ongelukkig uit. Zoo wel wat de zaken zelve betreft als wat de redactie aangaat, dulden onze wetten geene vergelijking met die, bij voorbeeld, van Frankrijk. De schuld ligt voor een zeer groot gedeelte aan de ministers, welke geene genoegzame kennis van zaken hebben om iets wezenlijk goeds, iets blijvends te leveren, en die zich op hun gebrek aan tijd beroepen, wanneer men hun de slechte redactie hunner voordragten verwijt, doch wier eigenliefde hun het beste middel, ter voorkoming van dat gebrek, eene betere inrigting van den raad state, doet van de hand wijzen.

Doch ook de vertegenwoordiging heeft zeer groote schuld daaraan. Het ware haar pligt geene wet aan te nemen, welke zij voor verbetering vatbaar acht: want door hare goedkeurende stem aan slechte of alleen gedeeltelijk goede wetten te geven, vernietigt zij den eerbied der burgers voor de wet en ondermijnt aldus eenen der hechtste grondslagen van den staat. Zij verwaarloost buitendien het krachtigste middel, dat zij in de hand heeft in het verslag harer centrale afdeeling. Gelijk dit tegenwoordig opgemaakt wordt, schenkt het even weinig heil als vroeger.

Het besef der vroegere gebrekkige wijze van raadpleging, heeft vooral aanleiding gegeven tot de herziening van het reglement van orde der Tweede Kamer. Bij die gelegenheid is de Kamer in de bij ons zoo gewone fout vervallen, om eene overeenkomst tusschen twee strijdige gevoelens te beproeven. De afschaffing der sectie-verbalen was echter een wezenlijke vooruitgang. De meening der vergadering moest niet langer verloren gaan onder de opsomming der individuële meeningen. De gewoonte, om ieders meening in het procesverbaal der afdeelingen te zien vermelden, heeft evenwel zoo diepe wortelen geschoten, dat zij tot dusverre het verslag der centrale afdeeling belet heeft het nut te doen, waarvoor het vatbaar is. Ieder lid, hoe zeer ook gewoon om bij de openbare beraadslagingen te zwijgen, ziet gaarne zijne wijsheid, in de afdeelingen aan zijne medeleden medegedeeld, gedrukt. Van daar is het verslag der centrale afdeeling nog niets anders dan een rapport aan de ministers van de verschillende gevoelens, welke in de afdeelingen geuit zijn; de leden der centrale afdeeling schijnen niets anders dan de gezanten der afdeelingen bij de ministers om hun zelfs de meest strijdige gevoelens van de leden der afdeelingen te doen kennen. In het eerst zelfs plagt men het aantal der leden op te geven, welke zich voor deze of gene meening verklaard hadden. Men laat dit thans na, misschien opdat het verborgen zou blijven, dat ruim een derde gedeelte der leden aan het onderzoek geen deel neemt.

Was het daartoe, dat het algemeen verslag moest strekken? Het doel was niet zoo zeer, dat de ministers kennis zouden krijgen van het gevoelen der leden omtrent het een of ander punt, de aanneming of verwerping hunner ontwerpen reeds vooraf eenigzins zouden kunnen weten. Het verslag moest meer aan de Kamer gedaan worden, ter harer voorlichting strekken. Daarom zijn het niet meer alleen de voorzitters der afdeelingen, welke daarin zitting hebben. Want gekozen, wanneer men nog niet weet welke voordragten zullen inkomen, kunnen die voorzitters aan die onderwerpen geheel vreemd en daardoor ongeschikt ter voorlichting zijn. Daarom benoemen de afdeelingen tot rapporteurs die leden uit haar midden, bij welke zij eene meer speciale kunde in de aanhangige zaak onderstellen mogen. Het was een gebrek, dat men in het reglement, behalve de rapporteurs, ook de voorzitters der afdeelingen in de centrale afdeeling toeliet; want voordeel kan hunne tegenwoordigheid niet aanbrengen, nadeel zeer veel, daar zij aan individuële meeningen weder vrijer spel geeft.

De centrale afdeeling, bestaande uit de leden, welke, ieder in zijne afdeeling, geacht worden van het voorstel, waarover de overweging loopt, de meeste kennis te hebben, onderzoeken, na kennis genomen te hebben van de bezwaren en meeningen, in ieders afdeeling geuit, gezamenlijk het ontwerp op nieuw. Zij moeten niet die verschillende gevoelens aaneenrijgen, ten einde de Kamer uit dien doolhof van allerhande gevoelens zelve den weg vinde: maar haar den draad in handen geven. Tegenwoordig is het gewoonlijk: »Eenige leden gelooven;" »andere zijn van meening;" »in een paar afdeelingen is de aanmerking gemaakt;" »ettelijke leden blijven van gevoelen;" »een lid, eindelijk, heeft in overweging gegeven, of," enz. Dergelijke optelling heeft geenerlei nut; het komt hier niet op de personen of op het aantal aan van hen, welke zich voor de eene of andere meening verklaard hebben, maar op de zaken, op de gehalte der aanmerkingen. Het onderzoek in de afdeelingen heeft de rapporteurs met de denkbeelden der leden bekend gemaakt; zij onderzoeken, zij schiften deze en verwerken ze in een zelfstandig rapport, waarin de Kamer alles op zijne plaats vindt, bekend wordt met het meer of min belangrijke, waarop zij te letten heeft; de redenen van twijfel opgelost en die van beslissing ontwikkeld vindt. Dat rapport, door de meest kundige leden der vergadering opgemaakt, wordt een leiddraad der volgende beraadslaging. Zoo behoorde het rapport, zal het van eenig nut zijn, ingerigt te worden: zoo geeft men aan art. 77 van het nieuwe reglement van orde (1) eene waarlijk nuttige toepassing; zoo beslist men volgens gronden, en het bestuur zal òf verpligt worden zich aan de tegen hetzelve aangevoerde gronden te onderwerpen, òf tegen redenering redenering over moeten stellen; iets hetwelk het tot dusverre beneden zich acht.

Bij de belangrijke ontwerpen, thans aanhangig bij de Kamer, zoo als de conversie- en begrootingswetten, ware dit zeer wenschelijk. Doch zoo lang het verslag ingerigt wordt gelijk thans, is het eene formaliteit van luttel beteekenis; het goede en juiste gaat verloren, wordt verdronken in den stroom van niets beteekende aanmerkingen. Vruchteloos zoekt men naar een stelsel, naar een beginsel, dat aan het onderzoek ten gronde ligt. Van daar komt het, dat de Kamer, ondanks hare menigvuldige bezwaren en grieven, zoo weinig wezenlijken invloed op den gang van zaken oefent; dat zij zoo dikwijls met groote meerderheid aanneemt, wat zij, volgens het centraal verslag, als heilloos voor den staat scheen te beschouwen. De wijze van beraadslaging in de Kamer is het beste voorwendsel, dat men de zwakheid, traagheid en onverschilligheid der ministers geven kon.

(1) Door de centrale afdeeling wordt daarna een verslag opgemaakt, hetwelk, naar aanleiding van de beraadslagingen in de afdeelingen, eene beschouwing van het wets-ontwerp of het voorstel, zoo in het algemeen als in de bijzondere deelen, bevat, gelijk mede het gevoelen der meerderheid omtrent de gestelde vraagpunten en voorgedragen veranderingen.

Buitenlandsche berigten.

DUITSCHLAND.

Hannover, *18 april.* De berigten, welke door eenige dagbladen zijn medegedeeld omtrent eene op handen of zelfs reeds volvoerde toetreding van ons land tot het tolverbond, zijn niet alleen geheel ongegrond, maar wij kunnen zelfs verzekeren, dat onze regering op dit oogenblik verder dan ooit van de gedachte aan eene toetreding verwijderd is. Alle vermoedens voor de aansluiting, welke zich op het lange verblijf des konings in Berlijn, het schorsen der inteekening van actiën op den Berlijn-Hamburger-spoorweg, en andere toevallige omstandigheden grondden, zijn geheel uit de lucht gegrepen. Volgens een gerucht, zouden zelfs de onderhandelingen, welke vroeger over de toetreding van ons land plaats vonden, geheel en al zijn afgebroken, en eene nieuwe poging van de zijde van Pruissen, om onderhandelingen te openen, ten einde ten minste eene aansluiting van Göttingen en Grubenhagen aan het tolverbond te verkrijgen, moeten op de stellige weigering van onzen monarch zijn afgesprongen. De toetreding van deze twee provinciën zou overigens eene menigte moeijelijkheden uit den weg ruimen, welke onmisbaar voor alle partijen ontstaan zullen, zoodra Brunswijk zijn Harz- en Wezer-distrikt eveneens aan het verbond aansluit, welk distrikt tot dus ver nog onder het Hannoversch-Oldenburgsch tolverbond begrepen was, welk geval hoogst waarschijnlijk met den 1sten januarij 1844 zal plaats grijpen. Een tijd lang meende men hier, dat Göttingen en Grubenhagen bij het tolverbond zouden gevoegd worden, maar nu zegt men, dat ook dit voornemen is opgegeven.

(*A. A. Z.*)

OOSTENRIJK.

Pesth, *18 april.* Uit alle deelen van Hongarije komen de treurigste berigten in omtrent de gisting, welke het wets-ontwerp ter belasting van den adel te weeg brengt. Eene estafette, welke hier gisteren uit het Gomorer-komitaat aankwam, meldt, dat daar bloedige tooneelen zijn voorgevallen. Dit komitaat is een der genen, welke zich voor de invoering van een belastingstelsel verklaarden, volgens hetwelk ook de adellijken voor de bijzondere behoeften van het komitaat zouden opbrengen; want eene algemeene belasting des adels wagen zelfs de stoutste hervormers nog niet voor te stellen. Dien overeenkomstig werden de instructiën voor de door dit komitaat te kiezen afgevaardigden opgesteld. Bij de laatste vergadering, waarin de afgevaardigden gekozen zouden worden, drongen echter

de zoogenaamde cortes (het graauw van den adel) in de zitting, en noodzaakten, onder vreesselijke buitensporigheden, de vergadering, om haar reeds genomen en wettig geldend besluit terug te nemen, en andere instructiën aan de afgevaardigden te geven.

Reeds sedert eenigen tijd zijn de Hongaarsche bladen opgevuld met verhalen van soortgelijke voorvallen. De *Pressburger Zeitung* meldt, dat ook in het Zalader-komitaat, den 4den april, hevige en bloedige tooneelen zijn voorgevallen. Hier hadden het de cortes in het dorp Kehida op den liberalen afgevaardigde *Franz v. Deak* voorzien. Zij wilden zijne woning en schuren in brand steken, en schoten herhaaldelijk op hem. Den volgenden dag had hij eene wacht bij zijne woning gesteld, en met deze kwam het tot een gevecht, waarbij een doode en een zwaar gewonde viel. De bewoners van het dorp kwamen echter op de been, en rustten niet voor zij de cortes verdreven hadden. Een der laatsten werd aan het einde des dorps dood gevonden, een ander werd doodelijk gewond, en zes van hen werden gevangen genomen. (*A. A. Z.*)

PRUISSEN.

Berlijn, *27 april*. De prinses *Albrecht van Pruissen* (prinses *Marianne*) bevindt zich, sedert hare terugkomst uit Holland, in eenen zeer lijdenden gezondheidstoestand. (*Schw. Z.*)

ENGELAND.

Londen, *26 april*. H. M. de koningin is gisteren morgen ten vier ure voorspoedig van eene prinses bevallen. Ofschoon deze gebeurtenis reeds gedurende meer dan eene week dagelijks werd te gemoet gezien, heeft zij echter nu nog op eene zoo verrassende wijze plaats gehad, dat dit, gevoegd bij de vrees om de groot-officieren van staat en ministers noodeloos uit den slaap te wekken, aanleiding gegeven heeft, dat al diegenen hunner, welke in het paleis hadden moeten tegenwoordig zijn, de graaf *van Liverpool* alleen uitgezonderd, aldaar eerst zijn aangekomen toen de prinses het levenslicht reeds aanschouwde.

Ten half twee ure des namiddags is een kabinetsraad gehouden, waaraan prins *Albert* deel genomen heeft, en in welken het formulier der gebeden en dankzeggingen is vastgesteld, welke den 30sten dezer, in alle kerken van Engeland en Wallis, voor H. M. en de jonggeborene zullen worden opgezonden.

— Het voornemen om het stoffelijk overschot van den hertog *van Sussex* in de grafplaats der koninklijke familie te Windsor te doen rusten, is verijdeld door de schriftelijke uiterstenwilsbepaling van Z. K. H., waaruit blijkt, dat hij verlangd heeft op de openbare begraafplaats van Kensalgreen, in deze hoofdstad, ter aarde besteld te worden, welke hij, sedert het aanleggen daarvan in 1832, en inzonderheid gedurende de drie laatste jaren, dikwijls bezocht. Sommigen willen deze zijne bepaling verklaren uit den wensch, om eens met zijne tegenwoordige weduwe, wier begrafenis in eene koninklijke grafplaats met de hof-etiquette strijden zou, in het stof te worden hereenigd. Hoe dit zij, de plegtigheid zal den 4den mei geschieden; bereids worden de noodige schikkingen daartoe voorbereid, onder anderen door het vinden van plaatsen voor ongeveer 25,000 vrijmetselaren, welken hunnen achtbaren en geliefden grootmeester tot aan de laatste rustplaats begeeren te vergezellen.

— De heer *Ricardo* heeft gisteren avond eene belangrijke beraadslaging in het Lagerhuis uitgelokt, door het voorstellen van een adres, strekkende om een bepaald stelsel van handelsvrijheid aan te nemen, met oogmerk om andere staten te bewegen, dit stelsel even onbekrompen te beantwoorden. Hij geloofde, dat de volken, meer dan de regeringen, thans voor de handelsvrijheid waren, en dat men daarvan gebruik moet maken om een algemeen vrijer verkeer daar te stellen. — Sir *R. Peel* en andere leden of voorstanders van het ministerie hebben het gepaste van het voorstel in de tegenwoordige oogenblikken betwijfeld, nu Portugal, Brazilië, Frankrijk enz. de voorslagen van Engeland afslaan. Men meende ook, dat de aanmerkelijke en algemeene verlaging van regten de schatkist te veel zou benadeelen. Eindelijk is het voorstel met eene meerderheid van ruim 70 stemmen verworpen.

— Van Montevideo verneemt men dat *Rosas*, met een leger van 9000 man, zich nog slechts tien of twaaf Engelsche mijlen van die stad bevond, dat alle gebouwen in den omtrek der vestingwerken gesloopt werden, en dat de inwoners verschansingen opwierpen, om zich nog beter te beveiligen.

— De *Atlas*, en na dit blad ook andere nieuwspapieren, behelzen het berigt eener luchtreis, bij Glasgow ondernomen met eene machine, nagenoeg gelijk aan die van den heer *Henson*, en bestemd om proefondervindelijk te bewijzen, dat men een aërostaat in de lucht niet alleen kan doen rijzen en dalen, maar ook naar willekeur besturen. De proefnemer, een buitenlander, professor *Geolts* geheeten, berigt dat hij, van eene 350 voet hooge rots met zijn werktuig vertrokken, door hulp van stoommachine, waaijers en staart, niet alleen de hoogte van drie Engelsche mijlen (nagenoeg een uur) van den grond bereikt heeft, maar in zijne vlugt aan het gevaarte, dat hem droeg, naar welgevallen eene rigting heeft bijgezet. Eindelijk echter is hij, ten gevolge van het achter elkander bersten van de pijpen der stoommachine, in het water gestort, waar uit hij door de sloep eener nabij zijnde stoomboot gered is.

FRANKRIJK.

Parijs, *26 april*. In de Kamer der gedeputeerden heeft heden de heer *Gauthier de Rumigny* overgelegd het zoo lang verwachte rapport der commissie voor het wetsontwerp betreffende de suiker. De discussie zal spoedig aan de orde van den dag gesteld worden. — Gisteren heeft in dezelfde Kamer de minister van koophandel een crediet van 500,000 franken voor de tentoonstelling van nijverheid voor het aanstaande jaar gevraagd.

— Aan boord van de *Surprise* zijn 6 Poolsche militairen uit Syrië naar Toulon overgebragt, welke, in 1831 door de Russen krijgsgevangen gemaakt en naar den Kaukasus gezonden, na aldaar de ruwste slavernij te hebben ondergaan, waarvan de merkteekenen nog op hunne ligchamen zigtbaar zijn, eindelijk middel gevonden hebben om te ontsnappen, en te Beyruth zijn gekomen, waar de Fransche consul voor hunne inscheping heeft gezorgd.

— *Espartero* heeft aan den directeur-generaal der amortisatiekas last gegeven om het noodige bedrag, tot completering der op 20 junij verschuldigde sommen, voor het dividend der nieuwe 3 pCts. obligatiën, naar Engeland over te maken, welk besluit hier ter beurs van zeer gunstigen invloed is geweest.

BELGIE.

De dagbladen voeren eenen heftigen pennestrijd over plaats gehad hebbende omkoopingen. Het hoofd-orgaan van de liberale partij is daarbij genoodzaakt geworden te erkennen, dat de redacteur, tijdens het berucht proces van den broeder des heeren *Lehon*, een paar porseleinen vazen ten geschenke heeft bekomen, en dezelve heeft behouden. Nu deze zaak op nieuw ter sprake is gekomen, heeft hij zich gehaast dezelve aan een weldadig gesticht af te staan.

Binnenlandsche berigten.

Amsterdam, *28 april*. Het hof heeft gisteren avond, in den schouwburg in de Amstelstraat, de aldaar door het Italiaansche tooneelgezelschap gegevene voorstelling van het zangspel *de Puriteinen*, bijgewoond; zoo men verneemt, zou het Zijner Majesteit behaagd hebben, dit gezelschap, hetwelk zich, zoo men weet, in moeijelijke omstandigheden bevindt, een blijk van hoogstdeszelfs edelmoedigheid te doen ondervinden.

— Gedurende 's konings verblijf alhier, heeft Z. M., bij besluit van den 24sten dezer, den heer staatsraad *C. van der Houven*, op zijn herhaald en dringend verzoek, gegrond op zijne klimmende jaren, met 1o. januari 1844 *op de meest eervolle wijze* ontslagen als president van de Nederlandsche handelmaatschappij, onder betuiging, dat het Z. M. leed doet zijne betrekking te zien ophouden tot de belangrijke instelling, die hem, van hare oprigting af, onder hare bestuurders telde, en aan welker hoofd hij, gedurende de laatste tien jaren, zoo vele blijken heeft gegeven van doorwrochte zaakkennis, van voorzigtig beleid en onwankelbare onpartijdigheid.

Bij hetzelfde koninklijk besluit is de heer *F. van der Oudermeulen*, thans wethouder alhier, met den 1sten januari 1844 benoemd tot president der Nederlandsche handel-maatschappij.

Utrecht, *28 april*. Heden had in den vroegen morgen alhier een ongeluk plaats, waarvan de gevolgen, hoe treurig ook, onberekenbaar hadden kunnen zijn. De ophaalbrug aan Jeremie, buiten de Tolsteegpoort, was opgehaald, om een schip door te laten, en, volgens gewoonte, had zich een aantal lieden voor dezelve verzameld, wachtende dat de passage weder zou geopend zijn. Op het oogenblik, dat de nederdalende brug den grond raakte, brak eerst de eene en onmiddellijk daarop de volgende ketting, waardoor het achterste gedeelte der wip met een verschrikkelijk geweld terug viel, de bak brak en de daarin bevindende steenen verscheidene personen [...] of meer kwetsten. Twee vrouwen, die zich reeds [...] de brug bevonden, zijnde de eene zekere wed. *Stekelenburg* en de andere de wed. *Penneweert*, [...] den door de vallende steenen zoodanig getroffen, [...] men aan haar leven wanhoopt; beide behooren [...] behoeftige klasse en zijn moeders van verschei[...] kinderen.

De brug was eerst onlangs geheel vernieuwd, [...] men is het over de oorzaak van dezen ramp niet e[...] Volgens geruchten, zou een jongetje, aan de overz[...] der brug staande, den bout er op geschoven heb[...] op het oogenblik, dat de brug den kant raakte en [...] breken der kettingen alzoo aan den hierdoor ver[...] zaakten schok te wijten zijn. Moge dit ongeluk [...] tot eene waarschuwing verstrekken, die zich zoo [...] werf gedachtenloos op eene ophaalbrug wagen, [...] dezelve behoorlijk bevestigd is.

Mengelwerk.

De maskerade des levens.

(*Vervolg van no. 77.*)

Een luid weergalmende zegemarsch doet zich h[...] ren. De roomsche keizer zal, met zijn gevolg, [...] eene schitterende, historische *quadrille* eenen op[...] houden. Natuurlijk mag het op de groote rede [...] van het leven niet aan bonte maskerade-optogten o[...] breken.

Van alle kanten stroomen volksmaskers toe, om [...] goed plaatsje magtig te worden, van waar zij [...] schitterende vertooning mede kunnen aanzien. [...] klauteren, even als in SHAKESPEARES *Caesar*:

» *Naar boven op muren en tinnen, op tore[...]*
» *vensters ja tot op schoorsteenen, met kind[...]*
» *op den arm*;

om zich in den zegetogt des roomschen keizers te [...] lustigen. Want van oudsher was het menschvolk [...] derachtig verzot op bonten tooneel-opschik, en da[...] om speelt ook in de geschiedenis van het wereld-[...] neval een roode lap met goude kwasten dikwij[...] eene grootere rol, dan de tooneelspeler die er me[...] omhangen is.

Het volk, geheel buiten zich zelf, dringt en du[...] vreesselijk. Men hoort de noodkreten, het roch[...] van vertrapte vrouwen en kinderen, die in het golve[...] gedrang onder den voet zijn geraakt; maar de kijk[...] zernij der massa kent geen erbarmen! » Laat val[...] » wie valt, als wij maar ter eeniger tijd aan onze kin[...] ren, kinds-kinderen en achter-kinds-kinderen vertell[...] kunnen: „ » Wij hebben den rooden mantel van d[...] » » roomschen keizer gezien!" ". De keizerlijke [...] wanten, aan hunne schitterende helmen en rijksa[...] laars op de borst en den rug van alle kanten kenn[...] lijk, breken gewelddadig met hunne hellebaarden ba[...] onder den volkshoop. — De geestdrift van het vo[...] krijgt namelijk bij zoodanige gelegenheden ter do[...] om de ooren. De optogt is zoo prachtig, als een [...] tendant van het koninklijk theater dien maar m[...] mogelijkheid kan maken. — Paarden en mensch[...] zijn met hunne heerlijkste schabrakken bedekt, al[...] op middeneeuwsche wijze met franjes, kwasten [...] pluimen. — Mannen van de historische school, [...] geene tegenomwenteling maar het tegendeel van [...] omwenteling willen, verzekeren, dat dit middeneeu[...] sche kostuum niet slechts dichterlijk eerwaardig, d[...] ook een waarborg voor de rust der wereld is. — [...] slaan de plank niet zoo geheel mis. — De midd[...] eeuwsche menschen waren eene soort van wandele[...] domkerken met bonte, bouwkunstige voorgevels, [...] slingerwerk, kapiteelen en spitsen. Alles ruisch[...] kraakte en klaterde aan hen, zoo dat zij, door [...] gedruisch van hun eigen optreden, het rollende [...] van den tijd niet hooren konden. Zij droegen een[...] zins in het massive kleeren-gebouw hunne eigene g[...] vangenis steeds met zich om, en konden daardoor [...] geene groote sprongen maken, evenmin met den ge[...] als met het ligchaam. Maar zulk een knap nieuwe[...] wetsch mensch, met zijne kort afgesneden haren, [...] den zonder vouwen of plooijen aan het lijf ge[...] frak en de gladde stropdas, uit welke het hoofd naa[...] ideën zoekende in de wereld rondgluurt, is [...] maar reeds op het eerste gezigt der beweging toeg[...] daan, en kan dientengevolge niet genoeg in het oog [...] gehouden worden.

Den optogt zelf, stuk voor stuk, volgens het pro[...] gramma, beschrijven, willen wij niet, daar zal de [...] roomsch-keizerlijke *hof-courant-redacteur* wel [...] zorgen; maar het masker van den hof-redacteur zelven [...] is te interressant, om het onopgemerkt te laten voor[...]

bijgaan. — De letterkundige bezigheden van dezen man zijn van geheel bijzonderen aard. Hij moet niet alleen de programma's van al de hof-maskeraden en de bulletins van den hof-keuken schrijven, en tot stichtelijke lectuur voor het geheele roomsche rijk laten drukken, — maar hij is ook belast met bij elk openlijk hof-schouwspel uit de wolken gelukkige voorteekenen op te maken, en de officiële luchtverschijningen in het officiëel gedeelte zijner courant mede te deelen. Hij is de eenige mensch in het heilige roomsche rijk, wien het de hemel onder alle omstandigheden naar den zin maken *moet*.

Regent het, bij voorbeeld, gedurende eens keizers triomftogt, dan schrijft de hof-redacteur: » De hemel » zelf weende zijne vreugdetranen op de gelukkige » aarde!" — Schijnt de zon, dan » glimlacht de » hemel blaauw en verguld, en weet van vreugde » niet wat te doen." Dondert en bliksemt het, zoo beteekent dat een vreugde-salvo van wege de hemelsche artillerie; sneeuwt het, dan strooit de hemel zelf zijne leliewitte bloemen op den triomferenden keizer: in 't kort, de arme hemel moet, op bevel van den keizerlijken redacteur der *hof-courant*, bij elke groote maskerade, als een gehuurde loonbediende, zijne onderdanige dienstbetuiging doen.

Maar de voortreffelijkste hemel voor de galant fijne beeldspraak der keizerlijke hofcouranten, is zoodanig eene, welke eerst sterk bewolkt schijnt, — er mogen zelfs wel eenige regendruppels vallen — en uit welke plotseling, op een zeker *onbeschrijfelijk oogenblik*, de stralende zon, door de wolken heen brekende, voor den dag treedt. — Zoo lang het heilige roomsche rijk bestaat, hebben zich de letterkundige hof-leveranciers zulk eenen machinen-hemel niet laten ontsnappen, om er hunne fraai geronde phrasen aan op te hangen. Ja, het heeft er waarlijk van, alsof de goede God, ter gunste der aarde-maskeraden, den hemel bij dusdanige festiviteiten met theater-wolken decoreert, uit welke, op het sein van de trompet, het groote hemellicht eensklaps moet te voorschijn treden. Daarom behoorde ook — laat het weder zijn zoo als het wil, — geen voorzigtig Duitsch burger met zijne ega ooit naar zulk een zoogenaamd » grootsch oogenblik" te gaan, zonder regenscherm onder den eenen arm, en zonnenscherm onder den anderen.

Behalve de officiële meteorologische waarnemingen moet de redacteur der *hofcourant* ook nog naauwkeurig alle natte oogen in den staat — zij mogen overloopen wanneer zij willen — tellen en in zijne statistiek van volkstranen-vergaêrbak onder de rubriek » *vreugde-tranen*" eene plaats inruimen. In elk vochtig oog moet hem het geluk des lands tegen spiegelen! —

Over den roomschen keizer zelven en zijnen rooden mantel durven wij niets zeggen: dat is tegen de maskerade-wet. Voor des keizers purperen mantel buigen de trawanten hunne vaandels en hellebaarden en de schrijvers hunne pennen. Het spreekwoord » *De mortuis nil nisi bene*," wordt sints onheugelijken tijd bij de roomsche keizers omgekeerd. Maar een bleek geschiedkundige volgt hem zwijgend, als eene rondwarende schim, op al zijne stappen. Door de geheimste gangen van het paleis sluipt hij hem na; hij staat achter zijnen troon, wanneer hij regeert; hij staat aan zijnen disch wanneer de beker rondgaat; hij dringt zich in zijn *boudoir* en beluistert zijne droomen. En van het keizerlijk praalgraf neemt eenmaal de geschiedschrijver den keizerlijken mantel mede naar zijn eenzaam studeervertrek. Een TACITUS en GIBBON hebben uit de plooijen en de voering van het afgelegde purper al zeer wonderbaarlijke inlichtingen voor de menschheid gegeven.

Aan de zijde des keizers zien wij, naar voorvaderlijk gebruik, ook den bont opgeschikten nar met zijne bellen-kap, die het voorregt geniet, van zijnen heer de grieven van het land koddig voor te dragen, en zijne droevige waarheden met rammelend bellengeklingel te vertellen. Doch sints de volken begonnen zijn, alles, wat hen drukt, met alarm-klokken uit te luiden, is het bellengeklingel der narrenkappen voor eeuwig verstomd, en de keizers lagchen niet meer! —

Onder de hooge staatsdienaren, in des keizers gevolg, merken wij inzonderheid eenen rijk gegalonneerden hoveling op, den vertrouwden raadgever van zijnen heer, naast wien hij gaat en wien hij glimlachend en onderdanig regels van regering in het oor blaast. Zijne borst is met vele sterren en kruisen versierd; deze geven aanwijzing, even als sterren en kruisen in de boeken, op aanmerkingen *onder* den tekst. Jammer maar, dat de aanmerkingen niet dezelfde blijven. De rijke noten van het tegenwoordige veranderd de toekomst dikwijls in eenige kleine, ironieke vraagteekens, of vergeet ze geheel en al en — *den tekst op den koop toe.* En kijk nu eens het mom zelf! hoe diep en scherp is daar alles niet op gestempeld! Hoe kunt gij al de hartstogten van eenen met magt bekleeden hoveling in de rimpel-hieroglyphen volgen, welke elkander over het verniste gelaat doorkruisen! En dat duivelachtig, versteende lachje, — hoe onbehagelijk is het in het metaal groene mom ingegrift!

Ach, gelooft mij, dat is de ongelukkigste figuur op het geheele levens-karneval; ongelukkiger dan dat tragisch, ijzeren makker onder de regering van LODEWIJK XIV.

De andere makkers des levens kunnen ten minste, na hun dagwerk van redelijken arbeid of bezwaarlijke huichelarij, in den slaap nog hun menschelijk gelaat toonen. Men heeft voorbeelden, dat een knorrige, grijze rector, de kruisdrager der grammatisch zondige wereld, in den slaap heeft geglimlacht, wanneer in plaats van gesyncopeerde vormen, optativen met ἂν en wonderbaarlijke aoristussen, de gulden tijd der Grieksche fabellen zich in den zaligen droom voor hem ontsloot; en hij genoot veel van den zoeten nektar uit de wel voorziene kruik, en kuste stoutmoedig de Grieksche HELENA en stemde mede in het eindelooze gelach van den Olympus in, totdat hij, van zijn eigen lagchen verschrikt, uit den slaap opsprong, en zich zelven berispte wegens de *allotria*, tot welke de ligtzinnige droomgod hem verleid had. — Zelfs censoren kunnen in den slaap glimlagchen en droomend klinken met de geheele demagogische litteratuur. — De Feeën-koningin MAB bezoekt de sponde van alle geplaagde menschen, en kust hen in den slaap het lijden van den nuchteren, wakkeren dag weg; slechts de arme raadsman des keizers slaapt, wanneer hij nog maar slapen kan, met zijne zware ijzeren mom op het gelaat, met het onveranderlijk, onderdanig lachje en de ingeprente trekken der huichelachtige diplomatie! Want het kon immers gebeuren, dat des keizers page hem onverwacht uit den slaap opwekte en bij zijnen heer riep; waar zou dan de hoveling zoo maar aanstonds zijn hofgezigt van daan halen, al wilde hij ook slechts voor een oogenblik zijn masker luchten en mensch zijn!!

Doch ook het levenskarneval heeft zijnen vastenavond, op welken al de arme, moê gejaagde maskers, voor altijd van hunne momgezigten verlost worden; dan verschijnen de menschen eerst met hun ongeblanket, eerlijk gezigt — *het dooden-masker.*

Tweemaal in het leven is de mensch geheel en al waar. In de wieg, waar zij de gulden visioenen van zijn kinder-paradijs, nog lagchend verdroomt, en op de doodbaar, wanneer de sporen van den laatsten, zwaren strijd om een kortstondig verblijf op de aarde uit het bleeke gelaat geweken zijn, en de trekken der kleine en groote hartstogten en plagen des levens, onder de hand van den doods-engel, zich ontspannen hebben in plastische marmeren rust. — Dan heeft de schijn zijne rol uitgespeeld. De slaven van den logen worden eerst in het graf vrij, *want slechts als lijken worden de arme menschen, van den kroon- tot den zakken-drager, geëmancipeerd!* Slechts waarachtige grootheid laat op het verhelderd doodsgelaat een spoor achter, welke de Titansgeest van eenen mensch daarin gegroefd heeft. — Zoo trilt op NAPOLEON's dooden-masker nog eene trotsche, grootsche gedaante, en de fijn gesloten, bleeke lippen schijnen zich te willen openen, om der wereldgeschiedenis een blad, zwaar van inhoud, te dicteren!

Maar wanneer in late jaren twee doodgravers aan een versch graf spitten, en daarbij een vrolijk minneliedje zingen, dan treft het wel eens, dat zij onder de schedels van een lang uitgestorven bont karnavalsgezelschap, den schedel van YORICK, des keizers grappenmaker, vinden. En een diepzinnige prins HAMLET houdt over het grijnzend doodshoofd zijne zwaarmoedige vastenavonds-preek, en gelooft, dat ALEXANDERS schedel er in de aarde niet anders uitzag, dan de schedel van den armen nar! (L. WALESRODE.)

ROBERT SOUTHEY, Esq.

Het gaat in Engeland even als in Duitschland, of misschien nog treuriger: de groote dichters, die, in het begin der eeuw, een tweede schitterend met dat van ELISABETH wedijverend letterkundig tijdvak daarstelden, zijn de een na den anderen van het levenstooneel afgetreden; de weinige nog overgeblevenen, THOMAS MOORE en WORDSWORTH, zijn oud en voor de dichtkunst dood; anderen van den tweeden rang, zoo als ROGERS en CAMPBELL, verstomd, en de karige bloesems beloven geene toereikende vergoeding. Een der laatsten uit gindsch tijdvak, hoewel niet een der voortreffelijksten, de dichter en geschiedkundige ROBERT SOUTHEY, heeft, gelijk door de dagbladen vermeld is, den 21sten maart ll. het aardsche leven vaarwel gezegd, hetwelk hij reeds sinds eene reeks van jaren slechts nog in schijn toebehoorde; want zijn geest was, als die van HÖLDERLIN, » in » den heiligen nacht der geestverbijstering verzonken."

Aangaande SOUTHEY's uitwendige levensomstandigheden vindt men het uitvoerigst berigt in ALLAN CUNNINGHAM's *Biographical and Critical History of the British Literature of the last fifty years.* Geboren te Bristol, in 1774, ontving hij zijn eerste onderwijs in de Westminster-school te Londen, en vertrok, in 1792, naar de universiteit te Oxford, om in de godgeleerdheid te gaan studeren; maar zijne overhelling tot de leer der unitariërs of anti-trinitariërs, gelijk ook zijne revolutionnaire gezindheid, welke toen ter tijd, van Frankrijk overgewaaid, zoo veel hoofden in Engeland op hol bragt, en die hem reeds in de West-minster-school tot deelneming aan eenen openbaren opstand tegen het schoolbestuur verleid had, gingen toenmaals zoo ver, dat zij hem niet slechts van de Anglicaansche godgeleerdheid afvallig maakten, maar hem en zijne vrienden LOVELL en COLERIDGE — de drie vrienden huwden drie zusters — zelfs op den inval bragten, als volkplanters naar Noord-Amerika te gaan en aan de oevers van de Susquehannah eene model-republiek te stichten. Later veranderde dat aanmerkelijk; COLERIDGE koelde in Duitschland zijn republikanismus af aan Duitsche bovennatuurkunde; SOUTHEY had het vreemde niet eens van noode; doch kwam in zijn eigen land » tot bezinning." Nadat het plan, om planter te worden, in duigen was gevallen, hield hij zich met eenen oom eene geruime poos in Portugal op. Eene vrucht van zijn verblijf op het schiereiland waren zijne *Reizen in Spanje en Portugal*, die in 1798 uitkwamen en veel bijval vonden. Reeds verscheidene jaren vroeger had hij door eenen bundel lyrische gedichten, welke hij met LOVELL uitgaf, de aandacht van het publiek tot zich getrokken, en spoedig daarop liet hij zijn van de overdrevendste revolutionnaire denkbeelden overvloeijend tooneelspel, WAT TYLER, (de naam van den pannebakker uit Deptford, die in 1381, onder RICHARD II, eenen gevaarlijken volksopstand wegens den druk der belastingen verwekte), en vervolgens zijn episch gedicht, JOAN OF ARC, volgen, hetwelk door de nieuwheid van den toon opzien maakte, in weerwil van BYRONS spot, die VOLTAIRE's *Pucelle*, met al hare zonden, nog beminnelijker vond dan deze heilige, en er het gezegde van PORSON op toepaste: » Deze epische gedichten zal men lezen, wanneer » HOMERUS en VIRGILIUS vergeten zullen zijn — maar » ook dan eerst." In 1801 verkreeg SOUTHEY een aanzienlijk ambt in Ierland, doch keerde spoedig, met eene jaarwedde, die hem een zorgeloos leven verschafte, naar Engeland terug. Omtrent dezen tijd ondergingen zijne politieke en godsdienstige beginselen eenen geheelen omkeer, dien hij — wat men misschien regt heeft van eenen schrijver te verwachten — niet noodig vond openlijk nader te motiveren. Meer en meer werd hij van toen af een heftig en onvoorwaardelijk voorvechter der Episcopale kerk en der Tory-partij en een verklaard tegenstander van eenigerlei hervorming in kerk en staat, waarbij hij tevens met al den ijver eens afvalligen, in de *Quarterly Review*, eene hartstogtelijke polemiek tegen zijne voormalige geloofsgenooten begon. Van nu af, tot aan zijnen dood, leefde hij meestentijds in Keswick, een bedrijvig stadje van het bekoorlijk Derwent-dal in het waterrijke graafschap Cumberland, waarheen hem voornamelijk zijne vriendschap met WORDSWORTH, zijnen medgezel in de » zeeschool," getrokken had. Daar ontwikkelde hij, in proza en poëzij, eene bij uitstek vruchtbare letterkundige werkzaamheid. De bekendste zijner gedichten zijn: THALABA, *The Destroyer* (2 deelen 1803; een rijmloos, in Arabië spelend episch verhaal;) MADOC (1805) *The Curse of* KEHAMA (2 vol. 1814); RODERIC, *The last of the Goths* (2 vol. 1814). In 1813 door den prins-regent tot hofdichter (*Poet laureate*) benoemd — een ambt, hetwelk koningin VICTORIA moeilijk zal hebben op nieuw te doen vervullen — vierde hij het volgend jaar den zege der verbondene mogendheden in het wel wat hoogdravend *carmen triumphale*, bestaande uit oden aan den prins-regent, aan keizer ALEXANDER van Rusland, den koning van Frank-

rijk en andere potentaten. In 1821 verscheen zijn, eene vergoding van GEORGE III bedoelend, zeldzaam gedicht: *the vision of judgment* in Engelsche hexameters (1), en BYRON, in de voorrede van hetzelve als »het hoofd der »satanische school" beschreven, antwoordde met de beruchte satire met denzelfden titel (onder den pseudonym *by* QUEVEDO REDIVIVUS), welke den uitgever een proces wegens het uitgeven van een libel en eene zware geldboete op den hals haalde. Behalve veel lyrisch heeft SOUTHEY voorts eene reeks van bearbeidingen van oude romances en ridder-romans in het licht gegeven: AMADIS DE GAUL (4 vol. 1803); PALMERIN *of England* (1807); *the Cronicle of the Cid* (1808.) De voortreffelijkste zijner geschiedkundige werken zijn: *Hystory of Brazil* (3 vol. 1810), en het zonder partijdigheid geschrevene *Life of* NELSON (2 vol. 1813, verkort in de *Family Library*, Londen 1831 bij J. MURRAY). Twee andere geschiedkundige werken, *The life of* JOHN WESLEY (2 vol. 1820) en *History of the war in Spain and Portugal* (6 vol. 1822—1828, bij welken arbeid hij aan den krijgsman NAPIER eenen overmagtigen mededinger vond) lijden door de vooringenomenheid zijner godsdienstige en staatkundige inzigten, die ten volle scherp geteekend uitkomen in het polemisch-apologetisch geschrift voor de Episcopale Kerk: *The book of the church*, (laatste uitgave 1825).

(*Vervolg en slot hierna.*)

Ingezonden stukken.

Aan de Redactie.

Met eene onuitsprekelijke blijdschap, hebben wij de aankondiging gelezen, dat een wonder-arts, de heer LUSARDI, in aantogt is. Het schijnt een *groot* man te zijn, een oog-arts van eene ex-keizerin, — nu dat is geene kleinigheid; van daar dan ook die weidsche aankondiging, eenige dagen, misschien weken, te voren. Die man zal dus komen om....ja, om blinden ziende te maken. Maar dan heeft de man immers een' verkeerden weg ingeslagen, door zich tot het bestuur te wenden, met verzoek, om den volke de verkwikkende tijding mede te deelen, dat de blinden zullen ziende gemaakt worden. Beter had de man gedaan, naar onze meening, wanneer hij zich tot het volk gewend had met verzoek, het bestuur op zijne komst opmerkzaam te maken; dan zoude het er tevens beter uitzien voor zijne beurs (want om deze te vullen is het toch te doen.) vermits zich, bij ons te lande, onder de leden van het bestuur, de meeste blinden bevinden. Nog betere zaken zouden er te maken zijn, wanneer de oog-arts van de ex-keizerin ook medebragt eenen oorarts van dezen of genen ex-groot- of klein-hertog, ten einde ook de dooven te genezen. Want ook aan dooven is, hier te lande, overvloed. De heer LUSARDI zal echter alleen ook werk genoeg vinden; doch dan dient Zijn Ed. zich naar 's Hage te begeven, dewijl onze ministers — zegt men — sedert langen tijd lijdende zijn aan het gezigtsorgaan.

De natie zal de kosten volgaarne betalen; men schrijve slechts eenige opcenten, of wel een nieuwe belasting uit, b.v. op de demplings-lucht: dit bestaansmiddel is nog onbelast. Wij houden ons overtuigd, dat de natie met blijdschap deze belasting zoude opbrengen. Uit dankbare erkentenis make men dan dien wonderman ridder van den Nederlandschen Leeuw en Eikenkroon, en geve hem een vast inkomentje van tien of twintig duizend gulden, om jaarlijks de oogen der ministers te komen nazien. En indien de man in ons landje kwame te overlijden, dan zal de natie zijn lijk wel *even* vorstelijk tot aan de grenzen begeleiden, *als* de regering, dat van onzen *eenigen* FALCK armhartig heeft ontvangen.

Juicht dan, Nederlanders! Eene heilvolle toekomst opent zich voor ons. De blinden zullen ziende gemaakt worden? Terwijl ons de troostvolle hoop, dat er ook weldra een oor-arts zal verschijnen, nog meerdere reden tot blijdschap geeft.

Zwolle, 27 april 1843. V. E.

(1) Het gedicht is naar inhoud en vorm eene letterkundige zeldzaamheid, op welke het: *difficile est satyram non scribere*, in volle mate toepasselijk is. De dichter staat bij klaarlichten dag aan het venster; daar vertoont zich aan hem zijn droomgezigt, het visioen van GEORGE's III gerigt en schitterende verheerlijking:

O'er the adamantine gates an Angel stood on the summet.
No! he exclaim'd, king GEORGE *of England cometh to judgment!*
Hear, Heaven! Ye, Angels, hear! Souls of the good and the wicked,
Whom it concerns, attend! Thou, Hell, bring forth thy accusers! etc.

GOETHE's: *Am jüngsten Tag vor Gottes Thron stand endlich Held* NAPOLEON, enz., vormt een komisch contrast, want NAPOLEON vaart er bij SOUTHEY natuurlijk zeer slecht bij, geen grein beter dan BYRON.

Stedelijke Publicatien.

BURGEMEESTER en WETHOUDEREN der stad Arnhem, gelet hebbende op art. 7 van Zijner Majesteits besluit van den 7den september 1828 (*Staatsblad* no. 55), houdende nadere reglementaire bepalingen, tot invoering der wet van den 11den april 1827 (*Staatsblad* no. 17), roepen bij deze alle personen op, die in vorige jaren voor de schutterij zijn ingeschreven, doch *buiten oproeping zijn gebleven* (voor zoo verre zij hun 34ste jaar nog niet hebben voleindigd), om van *de veranderingen in hunne huishoudelijke positie*, welke door huwelijken, of overlijden hunner vrouwen en kinderen, sedert het opmaken der algemeene rol in het voorgaande jaar, hebben plaats gehad, en waardoor sommigen van hen, die te voren in de eerste klasse van oproeping zijn geweest, alsnu op de *algemeene rol*, in de tweede klasse van oproeping moeten geplaatst worden, en anderen daarentegen, uit de tweede klasse zullen wegvallen, in de eerste zullen behooren te worden opgenomen; — aan het stedelijk bestuur kennis te geven, voor den 8sten mei aanstaande, waarvoor zij zich iederen morgen, uitgezonderd de zon- en feestdagen, van des voormiddags 11 ure tot des namiddags 1 ure, ter stedelijke secretarie zullen kunnen aanmelden.

Zullende bij verzuim dezer aangifte, de nalatige, ingeval hij, dien tengevolge, niet op de bijzondere rol mogt zijn overgenomen, dadelijk, volgens art. 8 van Zijner Majesteits voornoemd besluit, bij de schutterij worden ingelijfd, tegen ontslag van hem, die in zijne plaats is opgeroepen; alles onverminderd de toepassing der strafbepaling, vermeld bij art. 2 der wet van 6 maart 1818, (*Staatsblad* no. 12.)

En opdat niemand hiervan onwetendheid zou kunnen voorwenden, zal deze worden afgekondigd en aangeplakt ter plaatse, waar zulks binnen deze stad gebruikelijk is.

Arnhem, 26sten april 1843.

Burgerlijke Stand.

TE ARNHEM:

Van 21 tot en met 28 april.

Gehuwd: P. J. Wanders met C. M. C. van de Ven. — A. J. Koning met W. Karel. — G. J. Schinkenboom met D. Zeegers. — H. de Jong met E. Bolsenbroek.

Bevallen: C. Tubbing, geb. van der Elst, Z. — R. de Bruin, geb. Borcharach, Z. H. J. van der Hart, geb. van Ommeren, D. — M. Meij, geb. van Raaij, Z. — P. Willemsen, geb. Stokvis, Z. — J. Peters, geb. Ubing, Z. — H. Phielix, geb. Brinkhuis, D.

Overleden: G. de Veer, echtgenoot van E. Kortbals, 55 j. 2 m. — J. Bos, 7 j. — Doodgeb. Z. van A. C. Camaslingh en J. F. Müller. — W. F. van der Weide, gehuwd met G. H. de Groot, 56 j. — F. L. A. de Bock, 8 m. — A. van Meurs, weduwe van J. M. Schultz, 79 j. — L. van Roggen, 64 j. — J. G. Link, echtgenoot van H. Tubbing, 80 j. 3 w. — G. A. van der Kamp, 4 j. 4 m.

TE NIJMEGEN:

Gehuwd: E. van Tulder met A. F. Wils. — H. Tesburgh met M. E. van Kolk. — J. A. Jansen met J. van Engen. — E. Otten met L. Hermse. — M. Vos met M. Otten. — P. Ariens met M. T. Dey.

Bevallen: J. H. Gelinck, geb. Bolken, D. — W. van der Stam, geb. Everts, Z. — T. Knippers, geb. Koenen, D. — E. Peters, geb. La Roze, Z. — H. M. Peters, geb. Courbois, Z — C. Jacobs, geb. Jordens, D.

Overleden: H. C. Lares, 8 d. — G. Schutten, 2 j. 6 m. — G. C. Overkamp, 33 j. — C. Nas, geb. Jansen, 70 j. — C. Varmeer, geb. van der Pers, 66 j. — H. Pouwels, 82 j. — F. L. J. Thehoff Nools, 1 j. 5 m. — C. Terburg, 23 j. — C. J. Plamook, 4 j. — G. Stemker, genaamd Köster, 17 j. — C. de Venster, 9 j.

TE ZUTPHEN:

Van hier is geene opgave ontvangen.

TE TIEL:

Gehuwd: A. Verbeek, weduwenaar van H. van der Staaij, met M. W. Schilmans, weduwe G. van Hemmen.

Bevallen: C. van den Hoek, geb. van Frankfort, Z. — G. M. Russon, geb. van Dam, D. — L. F. Bouman, geb. Bosvelt, D. — J. Peterse, geb. Pieper, Z. — J. M. Slothouwer, geb. van Oort, D. — H. de Kemp, geb. van Doorn, D.

Overleden: Doodgeb. Z. van H. de Kok en H. Hermsen. — J. Wichman, gehuwd met G. van Soelen, 55 j. — P. M. Slothouwer, 3 d.

Advertentien.

Mijne geliefde Echtgenoot, *JACOBA CATHERINA MARIA* VAN DEN *BIESEN*, beviel heden van eenen welgeschapen Zoon, die echter kort na de geboorte, tot onze onbeschrijfelijke droefheid, overleed.

ARNHEM, den 27sten April 1843. *A. C. VONGERS.*

Eenige kennisgeving.

Ten overstaan van den Notaris *VON ROSENTHAL* te *Velp*, zal men in het *Heeren-Logement* aldaar, op den 12den Mei 1843 bij inzetting, en den 26sten Mei daaraanvolgende bij toeslag, beide des avonds ten 6 ure, in het openbaar verkoopen;

Een allernetst en voor weinige jaren geheel nieuw gebouwd HEEREN-HUIS met TUIN, staande en gelegen te *Velp*, aan de Laan naar *Rozendaal*.

Ten gevolge van een sterfgeval reeds te aanvaarden op den 1sten Julij eerstkomende.

Zijnde inmiddels, tot 8 dagen voor de inzetting, uit de HAND TE KOOP en in persoon of met vrachtvrije brieven te bevragen bij genoemden Notaris.

† † † De Notaris Mr. *J. NIJHOFF*, zal, den 3den Mei 1843, des morgens ten 10 ure, in de Vijzelstraat, te *Arnhem*, in het Huis No. 83, vendu houden:

Van allerhande MEUBELEN en HUISRAAD, van de Faillite massa van den Heer *C. L. SCHENK*.

Aldaar te zien daags te voren van 10 tot 4 uur.

VERKOOPING
VAN NIEUW MODERN MAHONIJHOUTEN MEUBLEMENT.

Op Donderdag den 4den Mei 1843, des voormiddags ten 11 ure, in het Logement de *Kroon van Holland*, op de groote Markt te *Arnhem*, als:

CANAPÉS, SOFAS, SECRETAIRES, CHIFFONIERES, COMMODES, PENANT-KASTJES, TAFELS, SPIEGELS, *Engelsche* en andere STOELEN met differente zittingen, enz., enz.

Te zien Woensdag voor den verkoop, van des middags ten 12 tot 5 uur.

Verkooping.

Op Dingsdag, den 2den Mei 1843, des voormiddags ten 10 ure, zal, in het Logement *het Posthoorn*, bij *C. GERRITSEN*, buiten de Rijn-Barrière, te *Arnhem*, publiek voor contant geld worden verkocht:

Allerhande soort van HUISRAAD, en verscheiden BEDDEN MET HUN TOEBEHOOREN, enz., enz.

Te zien des Maandags voor den verkoop.

† † † *TE HUUR*, op eenen der beste standen te *Arnhem*, een HUIS, met overneming van eene SLIJTERS-AFFAIRE. — Tevens *TE KOOP* een goede EZEL, met KAR en fraai TUIG.

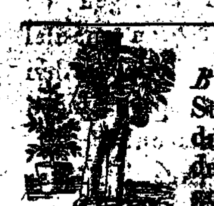
Adres, met *franco-brieven*, onder Letter A., bij den Boekhandelaar *W. J. KRUIJT*, te *Arnhem*.

† † † Wordt verlangt, IN HUUR, eene PLAATS TOT BERGING van *drie* of *vier* RIJTUIGEN. — Opgave, bij besloten briefjes, wordt verlangd, onder Letter A, bij den Uitgever dezer Courant.

MAGASIN DE MODES.

De Ondergeteekende heeft de eer, de Dames te berigten zijne terugkomst uit *Parijs*, met de nieuwste MODELLEN voor HOEDEN, MUTSEN, CAMAILS, ÉCHARPES, BRODERIES; de nieuwste DESSINS voor Dames-Kleederen, SCHAWLS en meerdere Nieuwigheden.

J. BENJAMINS.

Bij den Bloem- en Boomkweeker *H. BOEKHORST*, aan den Utrechtschen Straatweg, bij *Arnhem*, zijn thans, bij duizenden, voorhanden zwaar bloeijende PLANTEN, geschikt voor den open grond, als: GERANIUMS, ELIANTROPES, VERBENAAS, in allerlei sorten, MAANDROSEN in velerhande kleuren en soorten, à *f* 2.50 de 25 stuks; dubbelde DAHLIAAS, à *f* 3.75 de 25 stuks, en veel meer andere soorten van POT- en PLANT-GEWASSEN. — Verkoopt voorts, voor billijke prijzen, BLOEMPOTTEN, in het groot en klein, als ook RIET en MOSCOVISCHE MATTEN.

GENUA-TAFEL-OLIE, supra fijne, à 70 cents de heele en 40 cents de halve flesch (verzegeld) bij *D'ARNAUD GERKENS*, in de Broederenstraat, te *Arnhem*.

Nota. Deze gemelde Olie is in de voornaamste Steden van ons Rijk verkrijgbaar gesteld, en men kan de 3 fleschen op 2 Nederlandsche kannen bepalen; de fleschen worden à 10 stuivers berekend en mede in betaling aangenomen. — *Brieven franco.*

Marktprijzen.

Arnhem, 28 april 1843.

Oude Weit van *f* 00,00 tot *f* 00,00; *Nieuwe Weit* van *f* 7.00 tot *f* 8.85; *Rogge* van *f* 6.50 tot *f* 7.25; *Boekweit* van *f* 6.50 tot *f* 7.00; *Garst* van *f* 4.50 tot *f* 5.00; *Vriesche Haver* van *f* 3.80 tot *f* 00.00; *Voerhaver* van *f* 2.70 tot *f* 3.20; *Witte Boonen* van *f* 00.00 tot *f* 00.00; *Paarde Boonen* van *f* 5.75 tot *f* 0.00; *Graauwe Erwten* van *f* 0.00 tot *f* 00.00; *Groene Erwten* van *f* 00.00 tot *f* 00.00; *Geele Erwten* van *f* 6.00 tot *f* 00.00; *Koolzaad* van *f* 00.00 tot *f* 00.00; *Aveelzaad* van *f* 00.00 tot *f* 00.00; *Klaverzaad* van *f* 32.00 tot *f* 60.00; *Aardappelen* van *f* 1.40 tot *f* 1.60; *Boter* van *f* 0.60 tot *f* 0.70 het pond.

Watershoogte te Arnhem.

Den 29 April 2 El 3 Palm 6 Duim; gew. 20 Duim; ger. 0 D.

Te Arnhem, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.